

Og så et citat:

»Suspensionen anses for ophørt, når der rent faktisk konstateres et sammenbrud i Rådets overvejelser ...« – og så kommer det centrale – »... fordi våbeninspektørernes arbejde må anses for udsigtsløst«, hvilket er den danske regerings vurdering.

Hvordan hænger det sammen med det, generalsekretæren for FN, Kofi Annan, sagde i onsdags i sin tale, tredje afsnit, og hr. Jens Rohde har talen:

»Lad mig udtrykke stor anerkendelse af De Forenede Nationers medarbejdere, som har arbejdet så hårdt i Irak op til det sidste mulige øjeblik. Det inkluderer våbeninspektørerne, hvis arbejde nu så bedrøveligt er blevet suspenderet.«

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg kan næsten blive en lille smule skræmt, når jeg hører, at hr. Per Kaalund åbenbart vil lade sig diktere af terrorister. Jeg kan bare sige, at for mig kommer det aldrig nogen sinde – aldrig nogen sinde – på tale, at jeg vil lade min holdning deponere hos terrorister, endstige forhandle med terrorister. Det er fuldstændig udelukket, det gør vi ikke i Venstre, og det kommer vi aldrig til, må jeg sige.

Selvfølgerig er der en risiko, det skal man tage med, og forhøjet beredskab osv. Men man deponerer ikke sin holdning i lommen på terrorister. Det gør man altså ikke, og man skal passe på med ikke at tale terroren frem.

Til hr. Morten Helveg Petersen vil jeg sige, at det er jo et offentligt tilgængeligt referat. Der er ikke noget hemmeligt i det papir, og det eneste, der kan konstateres af det, er sådan set bare, at man ikke kan blive enige.

Når navnlig Det Radikale Venstre ikke rigtig synes, at der er noget hold i Folkeretskontorets arbejde, vil jeg tillade mig at gå tilbage til det, hr. Jørgen Estrup sagde i 1998, hvor hr. Keld Albrechtsen og hr. Søvndal betvivlede det arbejde, der var lavet.

Så må jeg sige til både hr. Keld Albrechtsen og hr. Søvndal, at jeg synes, det er ret stærkt, at de to herrer, som jeg ved ikke er folkeretseksperter, nu slår sig op på, hvilke af de eksperter, som vi har hørt udtale sig, der har ret, og hvilke der ikke har ret. Jeg vil blot sige, at det, man gør, når man er folketingsmedlem, er, at man lytter til den afvejning, der kommer fra regeringen – i hvert fald når man er et radikalt medlem – og si-

ger, at det er regeringen, der har ansvaret for at fastlægge udenrigspolitikken, og med det ansvar, regeringen dermed påtager sig, er den afvejning og den ekspertise, som regeringen råder over, afgørende.

Jeg vil i og for sig godt spørge både hr. Søvndal og hr. Albrechtsen – og jeg kan også spørge hr. Morten Helveg Petersen og fru Marianne Jelved – hvad det ville føre til, hvis vi skulle diskutere, om grundlovens § 73 om ekspropriation var overtrådt, og man så sagde: Vi er i øvrigt tilfredse med, hvad Justitsministeriet mener, for vi mener selv noget helt andet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Ole Sohn og derefter hr. Morten Homann, og for hr. Ole Sohns vedkommende er det tredje gang.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Endnu en gang er jeg nødt til at uddele ros til hr. Jens Rohde. Nu er det endelig gået op for hr. Jens Rohde, at der er uenighed i Sikkerhedsrådet, men så er spørgsmålet, om han også kan komme så langt, at han vil medgive, at der er fire – altså et klart mindretal – som har sagt, at nu er krigen løsningen, mens et flertal har sagt, at våbeninspektørerne skal gøre arbejdet færdigt. Hvis man skal tale om, at der er nogle, der nedlægger veto mod et flertal, er det vel rent faktisk USA og de tre andre i Sikkerhedsrådet, som ikke vil følge flertallet og give våbeninspektørerne mere tid.

Så siger hr. Jens Rohde: Jamen nogle skal jo reagere, og er det så ikke bare et spørgsmål om, at hvis man ikke vil følge flertallet, kan man bare reagere? Det er jo rent faktisk det, USA gør, og Danmark følger efter i halen på USA.

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil godt bede hr. Jens Rohde bekræfte, at den interessante, spændende og temmelig uhyggelige fortolkning af, hvordan de folkeretlige principper gælder, som hr. Jens Rohde gav udtryk for, nemlig at ethvert land kan opkaste sig til dommer og fortolke FN's Sikkerhedsråds konklusioner og beslutninger, er en ganske ny praksis.

Så vil jeg spørge hr. Jens Rohde, hvilket indtryk det gør, at Danmark sammen med kun tre andre lande i hele verden kaster sig op, gør sig